

BROKLEDE COURANT

Lente

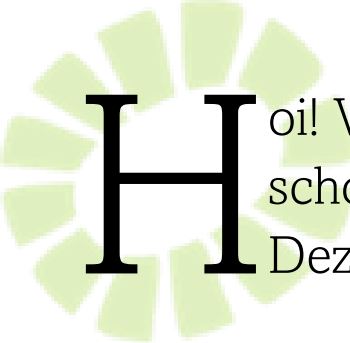
Editie 3 - Mei

2022/2023

IN DIT NUMMER

-
- Voorwoord
 - Wie zijn wij?
 - Junior Speaking Contest
 - Skireis
 - Doorgeefverhaal
 - Theater op Broklede
 - Bezoekje aan Namur
 - Diewertje's Werkdagboek
 - Zomerse filmtips

VOORWOORD

Hoi! Voor je ligt de derde editie van de schoolkrant van dit schooljaar. Deze keer is het thema:

Lente

De redactie heeft ook deze keer weer hard gewerkt om weer een mooie en gevarieerde krant samen te stellen.

In deze editie vind je onder andere stukken over de Junior Speaking Contest, de skireis, de reis naar Namur en nog veel meer, dus wij hopen dat jullie het leuk vinden en veel leesplezier!

Lijkt het jou ook leuk om mee te schrijven of ben je goed in grafische vormgeving en wil je jouw skills laten zien in de volgende editie? Laat het ons weten via

schoolkrant@broklede.nl

Dit was de laatste editie voor dit schooljaar, dus graag tot volgend jaar!

De redactie:

Fien Nuijten, Isa Klazen, Lieve Hoomans,
Isabella Risseeuw, Diewertje Ruijtenbeek en Lotte Roks

WIE ZIJN WIJ?

In elke editie van de schoolkrant komt een klein stukje te staan over de redactie. Deze keer stellen Lieve Hoomans Risseeuw en Isa Klazen zich voor.

Hoi! Ik ben Lieve uit klas 2TVk, en dit is mijn eerste jaar bij de schoolkrant. Ik vind het erg leuk om te schrijven, en ben daarom ook bij de schoolkrant gekomen. Na school kan je me vaak vinden met vriendinnen. Naast schrijven, lees ik ook erg graag. Ook houd ik van muziek; zowel van het luisteren als van het maken ervan, en speel nu dan ook al een aantal jaar piano.

Ik ben Isa uit 2TVk en dit is mijn eerste jaar bij de schoolkrant. Ik ben bij de schoolkrant gekomen omdat het me heel leuk leek en ik vind het leuk om stukjes te schrijven. In mijn vrije tijd hockey / sport ik graag. Verder vind ik bakken, met vriendinnen afspreken, lezen en muziek luisteren ook leuk. In het weekend ga ik graag naar Utrecht met vriendinnen en bak ik veel!

JUNIOR SPEAKING CONTEST

Door Diewertje Ruijtenbeek

Zoals sommigen van jullie vast wel mee hebben gekregen, heeft de Junior Speaking Contest weer plaatsgevonden voor de tweetalige klassen van jaar twee en drie. Twee deelnemers van jaar drie, waaronder de winnares, vertellen over hun ervaringen. Het thema van dit jaar was 'Let's Celebrate!'.

Manou Mahler is een derdejaars leerling van klas 3TVm. Ze heeft al meer ervaring met het schrijven van spechteksten door haar eerdere deelname aan de wedstrijd vorig jaar, waarbij zij ook de eerste prijs in de regionale ronde binnensleepte. Ze brengt alledaagse onderwerpen aan het licht door het publiek stil te laten staan bij hun eigen gevoelens en na te laten denken over wie zij daadwerkelijk zijn. Vorig jaar droeg ze haar speech voor om onzekerheid en imperfectie onder de aandacht te brengen. Dit jaar schrijft ze over het vieren en accepteren van emoties waarmee ze Brokledede vertegenwoordigd in de nationale rondes van de Nuffic TTO Speech Contest.

Ilse Visee heeft een uitgebreide speech geschreven over vrijheid en hoe belangrijk ze het vindt dat we dat iedere dag blijven vieren. Ook zij zit momenteel in klas 3TVm. Ilse raakt vooral geïnspireerd door gebeurtenissen die zij is tegengekomen in haar dagelijks leven of verhalen die zij heeft gehoord. Ze schrijft krachtige speeches bedoeld om het publiek te vertellen hoe zij de wereld om haar heen ziet en haar ideeën te delen. Dit keer schreef ze een speech over vrijheid.

Manou had al snel een idee en interesse voor het onderwerp 'emoties'. Ze vindt dat we altijd onze emoties moeten vieren. 'Iedereen voelt emoties maar beseft het eigenlijk nooit. Met mijn speech wil ik graag dat mensen nadenken over hun gevoelens. Hoe en wat voel je precies en wat beïnvloedt dat?'

Manou vertelt dat de vraag: 'Waarom vieren wij onze emoties niet altijd?' Haar bezig hield. Ze zegt dat ze negatieve emoties ziet als iets goeds als tegenhanger van de positieve emoties. Zo komen mensen ook beter te weten wie zij zelf zijn.

"I realised the negative emotions we feel have to be there to clarify and define the feelings that we want to have; our positive emotions; gratitude, pride, amusement, hope." – Manou Mahler

Ik vroeg aan Manou hoe zij haar speech heeft geschreven. Ze zegt dat het een vast proces is. Haar speech vorig jaar bouwde ze op dezelfde manier op. Manou: 'Ik bedenk meerdere kopjes waaruit ik mijn speech op wil bouwen en ga vanuit daar verder. Het is vergelijkbaar met het opzetten van een powerpoint. Ik schreef zoveel ik kon tot ik een lap tekst had. Daarna begon het echte werk: inkorten en aanpassen tot een mooie speech. Schrijven, schrijven, schrijven...'

Mijn advies voor anderen die binnenkort de speeches gaan doen: wees niet bang om vragen te stellen aan docenten en anderen die meer weten over de aanpak. Vorig jaar had ik mijn hele speech herschreven tot een compleet nieuwe tekst. Ik wist wel wát ik over wilde brengen, maar niet hoe en met welke woorden. Daarin heeft het advies wat ik kreeg mij onwijs geholpen.

"Why don't we always celebrate our feelings?" – Manou Mahler

A decorative graphic consisting of several light green, semi-transparent, rounded rectangular shapes arranged in a circular pattern, resembling a stylized sun or a flower.

Manou heeft veel inspiratiebronnen die haar hielpen schrijven. ‘Ik maak veel muziek en kunst. Vaak krijg ik door creatief bezig te zijn ideeën voor andere dingen of ontdek onderwerpen waar ik misschien iets mee kan. Ook is mijn Indonesische familie heel belangrijk voor mij. Zij leren mij veel dingen over de cultuur maar ook over mijzelf waar ik van leer en inspiratie uit put.’

~

Ilse werd juist geïnspireerd door het nieuws over de oorlog in Oekraïne. ‘Ik hoop dat ik mensen even stil heb kunnen laten staan bij onze vrijheid.’ Zegt ze als ik haar vraag naar wat zij wil dat mensen meenemen uit haar speech.

“Do you know what freedom actually means?” – Ilse Visee

A decorative graphic consisting of several light green, semi-transparent, rounded rectangular shapes arranged in a circular pattern, resembling a stylized sun or a flower.

Ik vroeg Ilse of zij vindt dat wij in Nederland vaker stil moeten staan bij onze vrijheid. Ze zegt: ‘Ik vind dat wij in Nederland al heel goed bezig zijn met het nationaal bewust zijn van onze vrijheid op Bevrijdingsdag. Het is belangrijk dat ook te blijven doen. Omdat wij zelf altijd al met deze vrijheden leven, gaan sommige vrijheidsprivileges soms aan ons voorbij. Denk aan stemrecht, vrijheid van meningsuiting, etc. Ook ik sta niet altijd stil bij de rechten en vrijheden die ik heb. Daarom sprak mijn speechonderwerp mij ook zo aan.’

Daar waar Manou een hele lap tekst schrijft en het inkort, gaat Ilse in een andere volgorde te werk bij het schrijven van haar speech. ‘Mijn schrijfproces ging eigenlijk achterstevoren. Ik begon met het schrijven van het einde van mijn speech. Dat klinkt misschien heel apart, maar ik wist mijn sterke ‘eindzin’ al. Ik besloot welk punt ik wilde maken en bouwde mijn speech

naar dat punt toe. Zo kon ik het best mijn bericht op het publiek overbrengen.'

"Not so far away they're fighting for their freedom, the freedom we actually have." – Ilse Visee

Ilse wordt geïnspireerd door persoonlijke ervaringen en verhalen die ze hoort van anderen. Ze had het in haar speech van vorig jaar (thema: imagine that) over hoe ze vindt dat gezondheidszorg moet worden geregeld. Ilse heeft veel familieleden die in het verleden erg ziek waren en bepaalde zorg niet goed konden betalen. Zo laat Ilse uit alledaagse gebeurtenissen een speechwaardig verhaal vloeien.

Ilse vindt het belangrijk dat, wanneer je de speech voordraagt, het onderwerp je aan het hart gaat. Ze geeft dan ook als advies voor volgende klassen om vooral een onderwerp te kiezen waar jij zelf achter staat en niet teveel te denken aan wat het publiek zou willen horen.

Manou en Ilse: 'Ons bericht aan de tweede- en derdeklassers van de jaren na ons: veel succes!'

OP ZOEK NAAR JOU!

GRAFISCH VORMGEVER

De Broklede Courant is op zoek naar een nieuw lid dat de grafische vormgeving op zich wil nemen! Maak jij van jouw werkstukken en verslagen altijd prachtig vormgegeven producten en ben je handig met verschillende digitale media? Meld je dan aan en wie weet kun jij volgend jaar jouw creativiteit kwijt bij de Broklede Courant!

Aanmelden kan door een mail te sturen naar schoolkrant@broklede.nl

SKIREIS

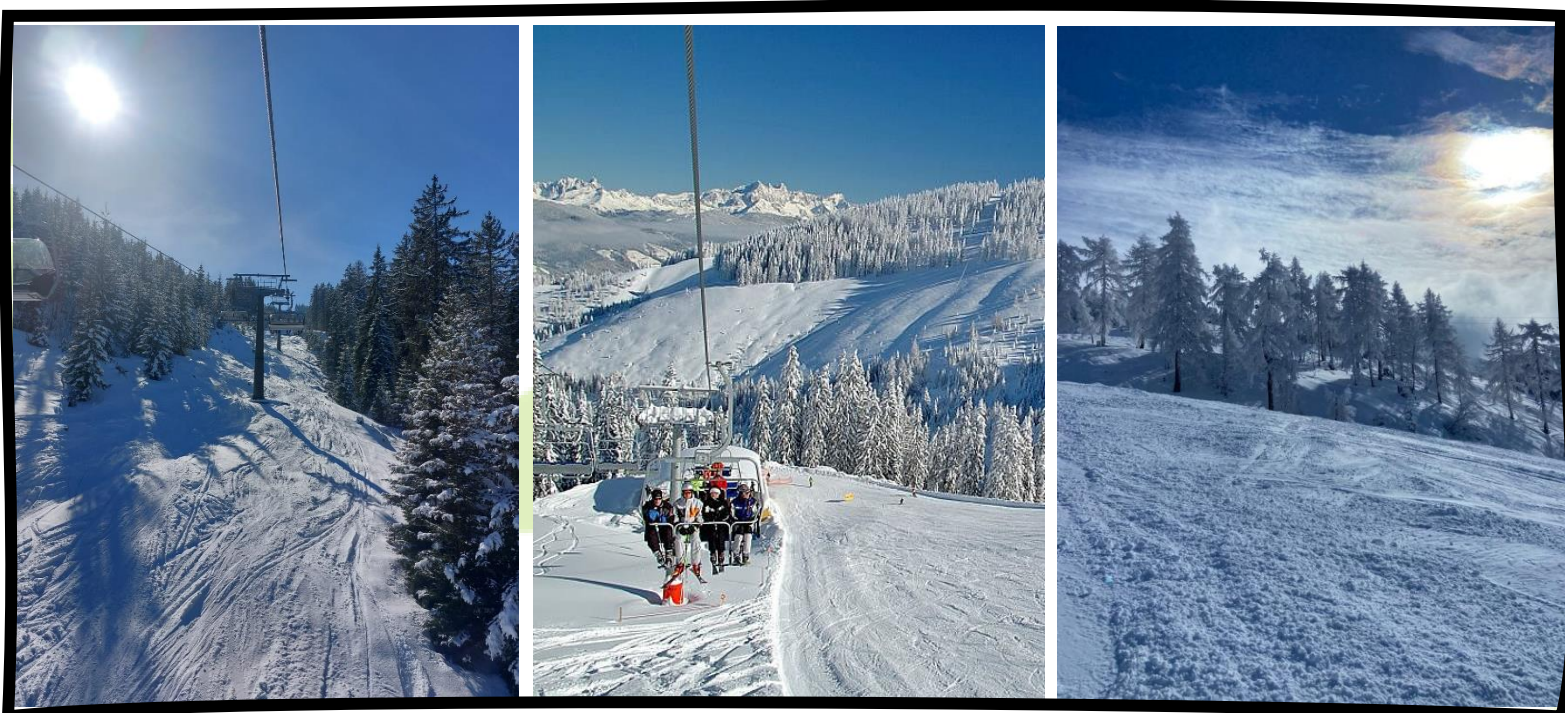
Door Isa Klazen

Afgelopen voorjaarsvakantie gingen de 3de, 4de en de 5de klassen op wintersport. Normaal gesproken zouden de 4de en de 5de klassen niet meegaan, maar vanwege corona in de voorgaande jaren hebben zij hun reis toch kunnen inhalen.

Net als (bijna) elk jaar gingen 125 leerlingen samen met docenten naar Wagrain, Oostenrijk. Het gebied heeft een hoogte van 600 – 2180 meter.

Op 24 februari om 21:30 reed de bus met alle docenten en leerlingen weg bij broklede. Ze kwamen aan op 25 februari en gingen weer weg op 3 maart.

Hieronder een aantal mooie plaatjes van het skigebied in Wagrain:

Wat een ander gezicht dan Wagrain in de zomer, dan ziet het gebied er namelijk zo uit:

DOORGEEFVERHAAL

In de komende edities vind je hier een doorgeefverhaal. Het begin is al geschreven, en elke editie vragen wij een nieuwe docent om er een stuk bij te schrijven. Deze editie een aanvulling door Michiel van den Broeck!

Begin door Lieve Hoomans:

Ik trok mijn wandelschoenen aan en controleerde mijn rugzak voordat ik op pad ging voor een wandeling in het bos. Het was een prachtige dag met heldere blauwe lucht en warme zonnestrallen die door het bladerdak schenen. Ik had geen specifieke route in gedachten en was van plan gewoon te wandelen en te genieten van de schoonheid van de natuur.

Ik dwaalde urenlang door het bos, genietend van het rustgevende geluid van de ruisende bladeren en het zachte getjirp van de vogels. Na een tijdje realiseerde ik me dat ik de tijd uit het oog was verloren en dat de zon langzaam begon onder te gaan. Ik besepte me dat ik de weg uit het bos moest vinden voordat het te donker werd om nog iets te kunnen zien.

Ik probeerde de weg terug te vinden door het pad te volgen waar ik vandaan kwam, maar al snel raakte ik verdwaald in het dichte gebladerte en de bomen die mijn uitzicht belemmerden. Ik besepte dat ik steeds dieper en

dieper het bos in aan het lopen was en dat ik geen enkel idee had hoe ik de weg terug kon vinden. Zodra de schemering inviel raakte ik erger en erger in paniek, tot ik besloot even te gaan zitten denkend dat ik als ik zo paniekerig was toch geen weg terug zou kunnen vinden.

Dat brengt me naar nu. Zittend tegen de boomstam van een oude wilg probeer ik mezelf te kalmeren. Terwijl ik dit doe hoor ik plots een diepe zware adem vlak achter me.

Deel 2 door Michiel van den Broeck:

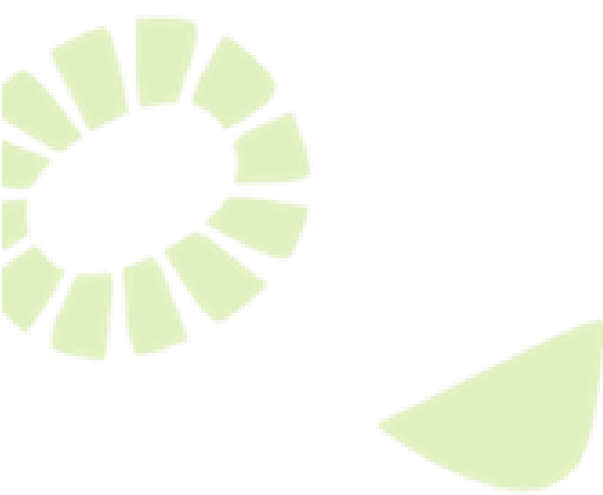
Inwendig gil ik, maar ik probeer uiterlijk rustig te blijven. Duizenden gedachten schieten tegelijkertijd door mijn hoofd.... Wat is dit? Een dier? En wat voor een dan? Misschien toch een mens? Weer zo'n diepe zucht. Ik heb het niet meer; wat moet ik doen? Paniek begint zich van me meester te maken.

Ineens bedenk ik dat ik mijn rugzak bij me heb. Gauw grabbel ik in het zijvak, waar nog een paar wrappers van de veel te gezonde mueslirepen inzitten. Belangrijker: ik weet honderd procent zeker dat mijn multi-tool er nog inzit nadat ik vorige week een lange fietstocht had gemaakt. Snel pak ik het uit m'n tas en probeer in het stikdonker de scherpe schroevendraaier te vinden.

Terwijl ik aan het prutsen ben (natuurlijk lukt het niet in een keer) voel ik langzaam iets bewegen achter me. Ik verstijf; het lijkt groot en ademt steeds zwaarder. Op het moment dat ik eindelijk de schroevendraaier uit de tool heb raakt iets mijn been, ter hoogte van mijn enkel...de greep wordt steviger terwijl uit mijn keel een enorme schreeuw ontsnapt.

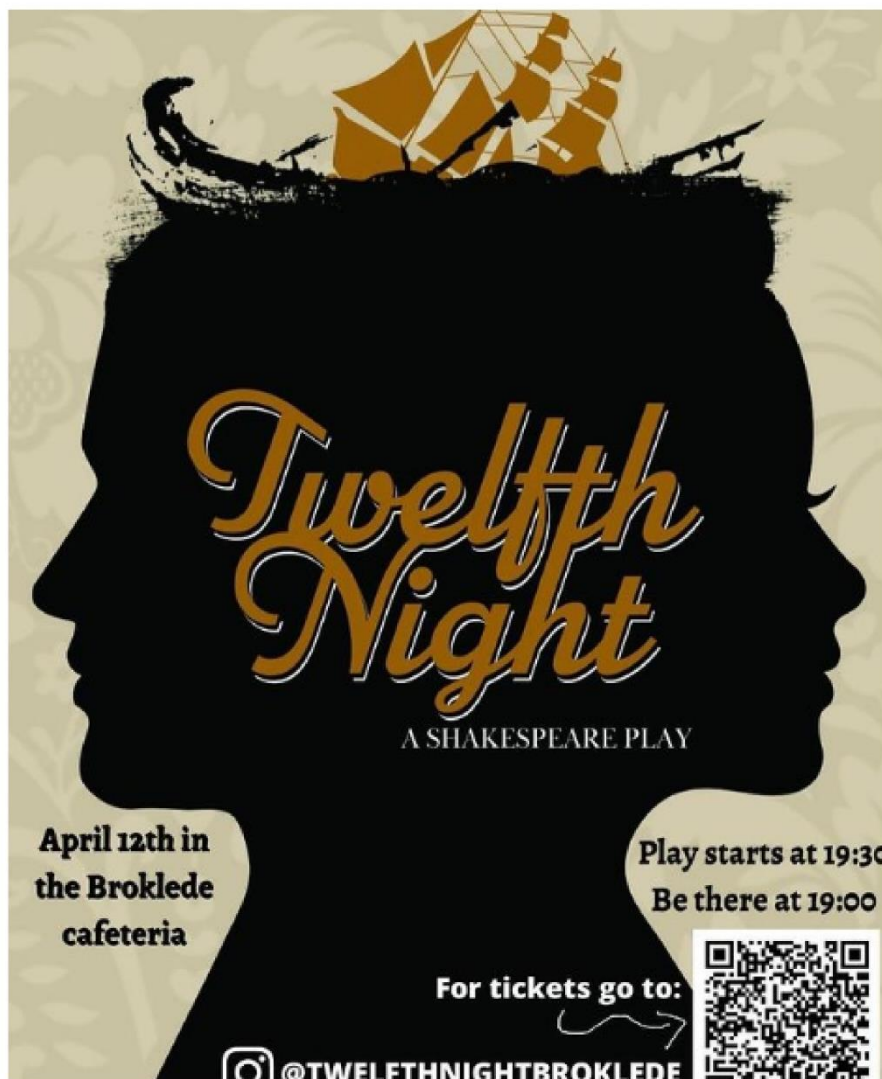
Wordt vervolgd...

THEATER OP BROKLEDE

Door Diewertje Ruijtenbeek

De tweetalige vierde klassen 4Ve en 4Vf hebben hard gewerkt aan de productie en opvoering van het Shakespeare toneelstuk 'Twelfth Night'. Een romantische comedy over de jonge vrouw Viola die verliefd wordt op Hertog Orsino, terwijl zijn liefde uitgaat naar de mooie Olivia. En ik zou een slechte schoolkrantschrijver zijn als ik er niet een aantal foto's van zou delen.

BEZOEKJE AAN NAMUR

Door Isabella Risseeuw

Op 18 april is 3 vwo en 3 havo naar Namur gegaan voor een opdracht voor het vak Frans (Villangues). Ik ben hier om te vertellen hoe het allemaal is gedaan!

We moesten om 7 uur s 'ochtends verzamelen om daarna ruim 3 uur in de bus te zitten. Na een lange busreis kwamen we aan in Namur rond 11 uur (en ik moet zeggen: het was erg lekker weer!). We begonnen met iedereen naar een plein te lopen (Jardins du Maieur), daar kregen we uitleg en een plattegrond met daarop ook de tijden voor de gesprekken. Om eerlijk te zijn was de plattegrond erg verwarrend en hebben we voor het meest Google Maps gebruikt.

Ik vond de gesprekken zelf persoonlijk erg ongemakkelijk en ik heb veel te veel betaald voor een drankje bij een cafeetje, maar anders dan dat vond ik het een best prima dagje. Je kreeg ook nog een ander

blaadje mee waar de mensen waar je mee had gepraat je een beoordeling geven voor je Frans skills, als je alle gesprekken had gedaan mocht je zelf rondlopen in Namur. Mijn groepje was rond half 3 klaar dus we hadden zo'n anderhalf uur om rond te lopen, voordat we bij de bus moesten verzamelen. Op de terug weg was file dus we kwamen uiteindelijk rond ruim 8 uur aan op school.

Al met al een prima dagje!

OP ZOEK NAAR JOU!

AUTEUR

De Broklede Courant is op zoek naar een nieuwe leden die een aantal keer per jaar stukken willen schrijven. Hou jij van schrijven en lijkt het je leuk om voor de schoolkrant verhalen te schrijven of reportages te maken? Meld je dan aan en wie weet kun jij volgend jaar jouw creativiteit kwijt bij de Broklede Courant!

Aanmelden kan door een mail te sturen naar schoolkrant@broklede.nl

Door Diewertje Ruijtenbeek

Kasteel de Haar is dé ideale plek om wat cultuur van de omgeving op te snuiven. Niet alleen bezoekers, maar ook ik als enthousiaste kasteelmedewerker heb wat interessante ervaringen opgedaan. Deze keer stond ik niet op zaal, maar in het entreegebouw waar zich weer wat gênante taferelen voordeden.

Het regende. Het regende hard. Ik kwam om iets voor elven aan op mijn werk met een doorweekte outfit en haar wat eruitzag alsof ratten eroverheen hadden gepiest. Ik moet nodig mijn pony eens bijknippen. Ik krijg inmiddels een lok die tot over mijn ogen groeit als ik mijn haar niet stijl. Het zou een rustige dag worden in het entreegebouw nu het weer zo slecht was. Ik zag mijn collega van begin twintig binnen staan. Hij is bijna twee koppen langer dan ik, wat niet vaak voorkomt aangezien ikzelf tussen de 175cm en de 180cm zit. Ik schrik dus altijd een beetje als hij ineens voor mij staat en ik omhoog moet kijken.

Ik zei goedemorgen tegen hem en mijn leidinggevende. Omdat het nogal rustig zou zijn gaf zij ons beiden de taak om op zoek te gaan naar de speurtochten voor in

de kasteeltuin en die bij te vullen in het rek. Waarom zij juist op deze regenachtige dag wilde dat wij dat gingen doen was voor mij ook een raadsel.

Mijn lange collega en ik liepen richting het magazijn waar de speurtochten zouden moeten liggen. Ik duwde de deur open en had de schrik van mijn leven. Ik struikelde en viel over de rolstoel die in het kleine hok gestald wordt.

Of althans, vallen is een groot woord. Ik had niet eens de gelegenheid om echt te vallen, want ik stond als het ware geklemd tussen de rolstoel en stapels dozen die in de kleine ruimte opgestapeld waren. In een heel onaantrekkelijke houding ook nog wel. Mijn collega hoorde ik achter mij giechelen. Jawel mensen, ik maakte een jongen van twintig plus aan het giechelen.

“Wat doe je nou?” zei hij.

Ik staarde hem aan met een glazige blik. “Ik ben gestruikeld.” Antwoorde ik droogjes terwijl hij de rolstoel zo ver als het kon van mij afschoof zodat ik weer wat bewegingsruimte had. Ik moest hem bijna vastgrijpen om niet weer te vallen. “Weet jij waar die speurtochten liggen? Ik kan niet alles zien.” Zei ik.

Samen wurmden we ons door het koude hok en openden een aantal dozen. Ik wist hoe de speurtochten eruit moesten zien, dus telkens hield hij mij een doos

voor die ik goed- of af moest keuren. Na tien minuten kwam mijn leidinggevende om de hoek kijken. “Lukt het hier?” vroeg ze terwijl ze naar binnen stapte. En ja hoor, ook zij viel over/werd geklemd tussen de rolstoel. “Lekker ruim hier.” Merkte ze sarcastisch op. “Vind je?” zei ik. Mijn leidinggevende deed hetzelfde als wat wij de afgelopen tien minuten hadden gedaan. Na een minuut of vijf dat zij bezig was en wij er stom naast stonden te kijken mededeelde ze: “Ik denk dat ze op zijn.”

“Oh.” Zeiden mijn zoekmaatje en ik tegelijk. Alsof we zover nog niet waren.

Nadat ik het hok af had gesloten en wij alle drie terugliepen naar de informatiedesk hoorde ik mijn leidinggevende ineens iets roepen. Je moet begrijpen dat mijn collega's altijd erg enthousiast zijn en hun plotselinge ingevingen als een soort 'EUREKA'-roep delen. Zo ook nu.

“Wacht!” ze draaide zich snel om naar ons. “Volgens mij liggen er nog wat speurtochten bij de receptie.” En ja hoor. Een hele stapel met speurtochten waarvoor ik in dat koude hok had gestaan lagen onder haar bureau.

Vijf minuten later zaten mijn lange werkbuddy en ik de stapel papier in het rek te duwen. En dat allemaal nog wel voor elf uur 's ochtends.

ZOMERSE FILMTIPS!

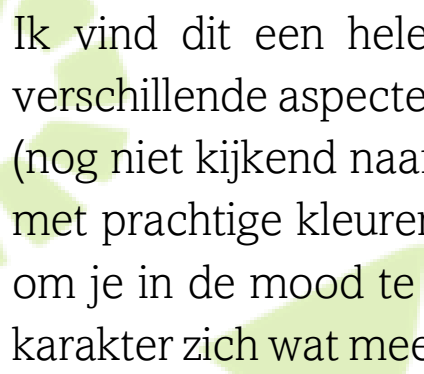
Door Isabella Risseeuw

Suzume

Suzume is een avontuur/actie film die een maand geleden is uitgekomen, met een duur van 2 uur en 2 minuten. Suzume is geproduceerd door Makoto Shinkai die veel bekende anime films heeft geproduceerd zoals: Your name, Weathering with you en 5 centimeters per second.

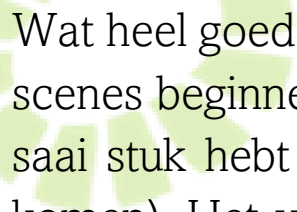
In deze film volg je de zeventienjarige Suzume die op een dag naar een verlaten dorp gaat nadat ze met een random gast praat genaamd Souta. Daar vind ze een mysterieuze deur die naar een anderen wereld leidt. Alleen kun je van onze wereld niet door die deur, alleen de wezens die daar leven kunnen er uit. Zo kwam er ook een soort wezen genaamd "de worm" uit. Suzume krijgt de missie om samen met de mysterieuze Souta Japan over te reizen om de deuren te sluiten, zodat de "wormen" er niet uit zouden kunnen gaan. Wat best moeilijk bleek te zijn omdat Souta in het begin van de film in een levende stoel werd veranderd.

Ik vind dit een hele goede film het was namelijk sterk in verschillende aspecten, zoals om te beginnen met de uitstraling (nog niet kijkend naar het verhaal). Het is een hele mooie film met prachtige kleuren en hele mooie settings. Ze weten goed om je in de mood te krijgen bijvoorbeeld wanneer het hoofd-karakter zich wat meer verdrietiger voelt is de setting ook meer gloomy. Ook is de muziek prachtig gedaan met veel

verschillende tracks die precies passen bij het moment, bijvoorbeeld wanneer het meer emotioneler is of als er juist veel actie is. Ik vond dit persoonlijk een van de beste films die ik heb gezien als je naar het muziek aspect kijkt.

Wat heel goed is aan deze film is dat je er gelijk in zit. De actie scenes beginnen al vrij in het begin waardoor je niet een lang saai stuk hebt (wat een film moeilijk kan maken om erin te komen). Het verhaal zelf is best sterk (soms een klein beetje verwarrend wel) en de karakters hebben goeie motivaties wat de film nog een stuk interessanter maakt.

Veel anderen films van Makoto Shinkai zijn meer gericht op het romantische gedeelte, maar deze film heeft dat eigenlijk niet, het is voor het meeste deel gericht op de groei en motivaties van de karakters.

Al met al vond ik dit een hele goede film en zeker een aanrader dus!

A new film by Makoto Shinkai

Suzume

© 2022 "Suzume" Film Partners

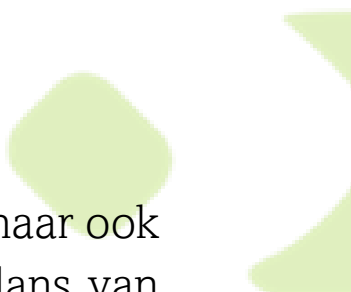
Where the crawdads sing

Where the crawdads sing is een mysterie/romantische film. Het is voor mij wel de ultieme zomerfilm. Het speelt zich namelijk af voor het meeste gedeelte in de bossen en moerassen in North Carolina. Deze film is gebaseerd op het boek “Where the crawdads sing”, geschreven door Delia Owens. Ik vond persoonlijk de film beter, maar daar kom ik later op terug.

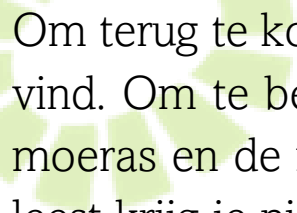
Kya woont al sinds een jonge leeftijd alleen in de moerassen wat in het begin niet al te makkelijk ging. Ze groeit alleen op en ziet maar weinig mensen. In het dorp in de buurt van de moerassen gaan veel verhalen over het “moerasmeisje” rond, maar veel mensen hebben haar nog nooit gezien. Ze ontmoet uiteindelijk twee jongens die uiteindelijk allebei een belangrijke rol in haar leven betekenen, maar een van de jongens wordt vermoord en natuurlijk omdat Kya het vreemde moerasmeisje is word zij gelijk aangekeken. Ze word na een na korte tijd hoofdverdachte van de moord. Wanneer de zaak zich steeds verder aan het ontvouwen is word het moeilijker om te zeggen hoe het nou echt is gebeurd.

Deze film heeft een duur van 2 uur en 5 minuten en is geproduceerd door Olivia Newman. Een paar acteurs die in deze film spelen zijn: Daisy Edgar-Jones die Kya speelt, Taylor John Smith die Tate Walker speelt en Harris Dickinson die Chase Andrews speelt. Ook heeft Taylor Swift een nummer voor deze film gemaakt.

Ik vond deze film erg vermakelijk en het heeft een goede zomer stemming. Is het de beste film die je ooit hebt gezien? Nee,

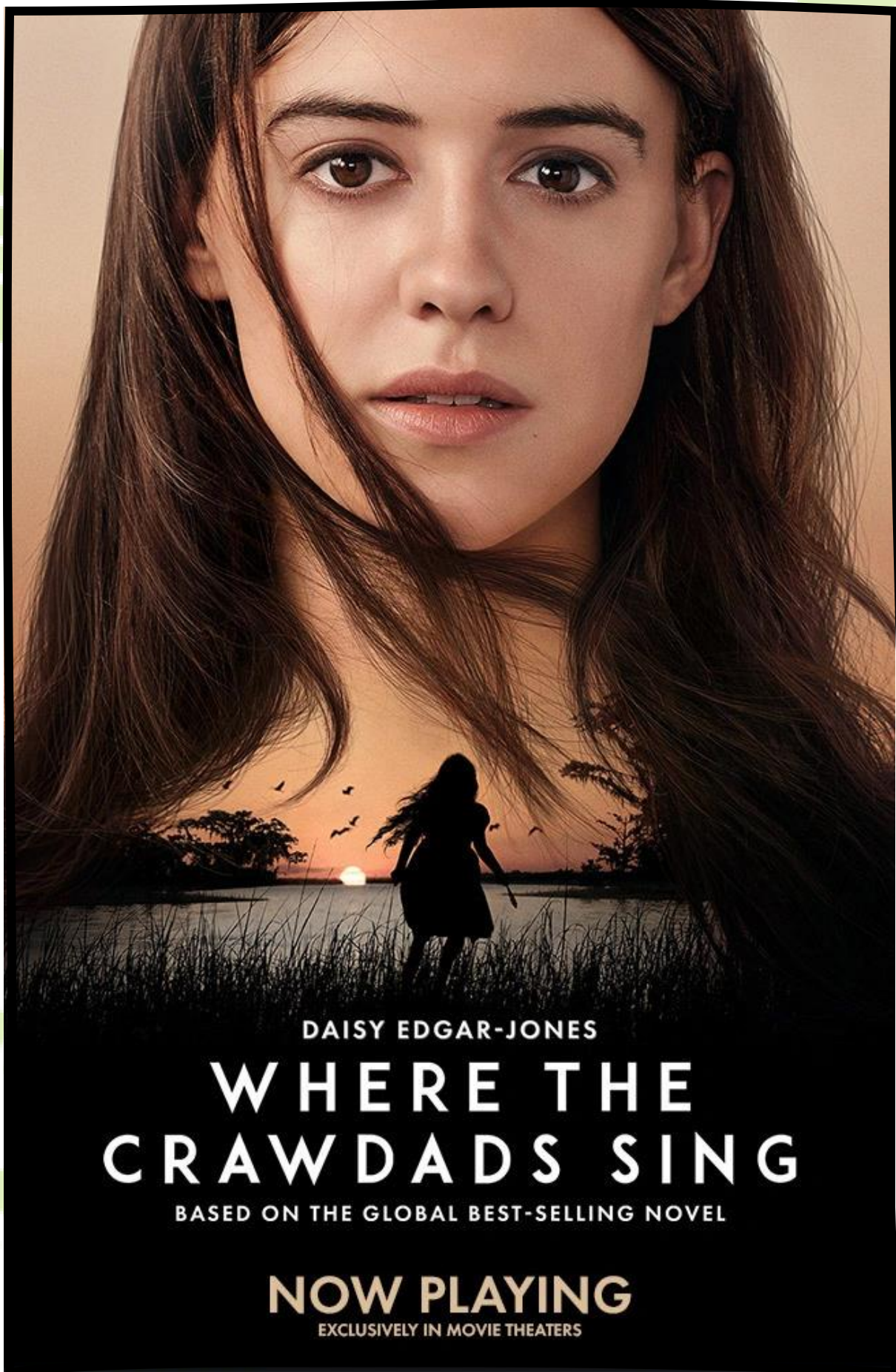

maar het is nog steeds leuk om te kijken niet te saai, maar ook niet dat er iets elke seconden gebeurt (een goeie balans van beide kanten). Hij begin wel snel met het verhaal waardoor je er gelijk inzit en deze film heeft super mooie settings.

Om terug te komen over het boek en waarom ik de film beter vind. Om te beginnen is dit verhaal best wel gefocust op het moeras en de mooie omgeving waar Kya woont. Wanneer je leest krijg je niet echt het gevoel van de mooie settings. In de film krijg je daar een beter idee van, ook vond ik het boek te langzaam en vond ik de eerste helft een beetje saai, wat ze wel goed in de film hebben opgelost door het verhaal een beetje door elkaar te mixen en je langzaam door de film je antwoorden krijgt.

Om alles af te ronden is deze film je tijd waard? Ik vind van wel. Natuurlijk is het niet de beste film ooit, maar toch leuk om even te kijken op een vrije avond. Zeker een aanrader dus!

DAISY EDGAR-JONES

WHERE THE CRAWDADS SING

BASED ON THE GLOBAL BEST-SELLING NOVEL

NOW PLAYING

EXCLUSIVELY IN MOVIE THEATERS

Kick-Ass

Kick-Ass is een comedy/actie superhelden film. Uitgekomen in 2010 en geproduceerd door Matthew Vaughn. Kick-Ass is het eerste deel in een tweedelige serie en gebaseerd op de comics Kick-Ass. Hij heeft een duur van 1 uur en 57 minuten en een paar bekende acteurs die in deze film spelen zijn: Aaron Taylor Johnson die Dave speelt, Chloë Grace Moretz die hit-girl speelt, Christopher Mintz-Plasse die Chris D'amico speelt, Lyndsy Fonseca die Katie Deauxma speelt, Evan Peters die Todd Haynes speelt en Clark Duke die Marty Eisenberg speelt.

Het verhaal volgt de tiener Dave die niet heel erg populair is op school. Hij leest veel comics en raakte daardoor ook geïnspireerd om zelf een superheld te worden (wat niet het grootste succes bleek te zijn). Hij gaat uiteindelijk samen werken met twee anderen super helden: hit-girl en Big daddy om samen proberen de maffia baas Frank D'Amico te pakken, maar dat gaat niet al te soepel.

Ik vond dit een best leuke film hij loopt wel lekker snel en is ook best grappig. Er zijn een paar dingetjes wat ik niet helemaal goed aan de film vond, als voorbeeld dat ze met een paar concepten in de film niet echt dieper op in zijn gegaan. Bijvoorbeeld het geweld wat je tegen komt als superheld, maar ook gewoon als normale mens. Ook doen ze alsof het een soort video game als je iemand dood maakt krijg je punten (ze doen er gewoon iets te nonchalant over wat raar is want hit-girl is 11 en Dave is 16). Maar anders dan dat is het gewoon een vermakelijke film die je best nog een keer kan zien.

Ik heb deze film samen met een vriendin van mij gezien dus ik dacht het is leuk om haar mening ook te delen.

“Ik vind Kick-Ass een makkelijk te volgen film (voor een superhelden film). Er zit humor in, maar ook serieuze dingen die goed samen verwerkt zijn. Het is een film die je graag nog een keer gaat kijken. Een aanrader als je niet weet wat je moet gaan kijken. Deze film heeft ook wel veel genres door elkaar.” -Rozan Korevaar

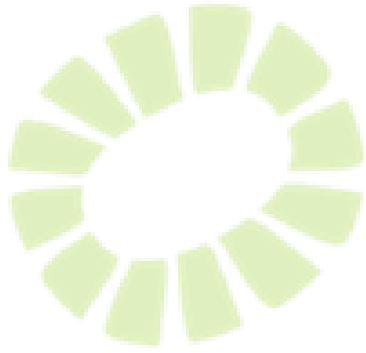
Al met al vinden wij Kick-Ass wel een prima aanrader. Het is een makkelijke film om te kijken je hoeft er niet veel moeite voor te doen om te volgen wat ook wel eens fijn is. Ook vonden we hem beide erg grappig, dus het is de moeite op zich wel waard!

AARON JOHNSON CHRISTOPHER MINTZ-PLASSE CHLOË GRACE MORETZ MARK STRONG AND NICOLAS CAGE

SHUT UP. KICK-ASS.

LIONSGATE and MARV present a MARV FILMS/PLAN B PRODUCTION A FILM BY MATTHEW VAUGHN AARON JOHNSON CHRISTOPHER MINTZ-PLASSE CHLOË GRACE MORETZ MARK STRONG AND NICOLAS CAGE "KICK-ASS"
EXECUTIVE PRODUCERS LUCINDA SYSON COOCE & SARAH HALLEY FAIN CSA PRODUCED BY SAMMY SHELDON WRITTEN BY JOHN MURPHY HENRY JACKMAN MARIUS DE VRIES ILAN ESHKOLY EDITED BY PIETRO SCALIA & C.E. JON HARRIS EDDIE HAMILTON PRODUCTION DESIGNER RUSSELL DE ROZARIO DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY DEN DAVIS BSC
EXECUTIVE PRODUCERS JANE GOLDMAN PRODUCED BY PIERRE LAGRANGE STEPHEN MARKS MARK MILLAR JOHN S. ROWITA JR. JEREMY KLENER PRODUCED BY MATTHEW VAUGHN BRAD PITT KRIS THYKIER ADAM BOHLING TARDUN PALCK DAVID REED WRITTEN BY MARK MILLAR AND JOHN S. ROWITA JR.
DIRECTED BY MATTHEW VAUGHN
MARV PLAN B
IN THEATERS APRIL 16
KICKASS-THEMOVIE.COM
© 2010 M.A. Films, L.P. All Rights Reserved.

**TOT DE
VOLGENDE
KEER!**

